

Папа Римський, Європа, Шуман та Макрон

Лев XIV був надзвичайно тепло прийнятий у Франції.
Його промови мали великий резонанс.

Виступ у Меці, присвячений ідеям Роберта Шумана, запам'ятався слухачам своєю відданістю справі європейської єдності.

Цитуючи цілі уривки з декларації [від 9 травня 1950 року](#) та європейських договорів, він поставив перед Європою завдання втілювати універсальні цінності, що впливають із пріоритету людської особистості.

Сила його послання миру у неспокійному світі, охопленому війнами, походила насамперед від самого автора - вищої авторитетної особи, яка не мала іншої мети, окрім як бути моральним взірцем.

Немає потреби шукати в цьому "інтересу", коли публічні виступи дедалі більше дискредитуються пошуком прихованих мотивів.

Зміст його послання, виголошуваного м'яким, але твердим тоном, без полеміки, черпав натхнення з історії, але був спрямований на сьогодення та стосувався майбутнього.

Воно зміцнює Європу, визначає для неї роль: боротися за допомогою права, діалогу та власного прикладу за справедливий світ, заснований на солідарності.

Віддаючи шану внеску Роберта Шумана, він також закликає до мужності бути повноцінним європейцем; це політика в найблагороднішому сенсі цього слова.

Емманюель Макрон, який приймав його, побачив у цьому підтвердження своєї європейської відданості, як і всі ті, хто працює на благо Європи попри перипетії суспільного життя.

Протягом усієї своєї подорожі Францією Лев XIV озвучував справді актуальні істини ("яким великим є зло, вчинене людиною, коли вона вважає, що не зустрічає жодних перешкод у здійсненні своєї влади").

І попри холодну тверезість ("сьогодні людські стосунки та відносини між державами стають дедалі більш варварськими"), він передав послання надії, яке мало б знайти ширший відгук у суспільстві, особливо зараз, коли так багато хто сумнівається в тому, чого вони досягли, - у створенні спільноти суверенних держав, об'єднаних у мирі навколо єдиного уявлення про людську особистість.